

Pöytäkirja Suomen tasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1991 tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan muuttamisesta, sellaisena kuin ne ovat muutettuna Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2006, 22 päivänä syyskuuta 2009 ja 18 päivänä syyskuuta 2012 tehdyillä pöytäkirjoilla

Suomen tasavallan hallitus ja Sveitsin liittoneuvosto,

jotka haluavat muuttaa Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1991 tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä sopimusta ja pöytäkirjaa, sellaisena kuin ne ovat muutettuna Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2006, 22 päivänä syyskuuta 2009 ja 18 päivänä syyskuuta 2012 tehdyillä pöytäkirjoilla (jäljempänä "sopimus" ja vastaavasti "sopimuksen pöytäkirja"),

ovat sopineet seuraavasta:

I ARTIKLA

Seuraava uusi kappale lisätään sopimuksen johdantoon:

"jotka aikovat poistaa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen luomatta tilaisuuksia verottamatta jäämiseen tai alennettuun verotukseen veron kiertämisellä tai välttämisellä (mukaan lukien sopimuskeinottelujärjestelyt, joilla tähdätään tässä sopimuksessa määrättyjen huojennusten hankkimiseen kolmansilla lainkäyttöalueilla asuvien henkilöiden välilliseksi hyödyksi),"

II ARTIKLA

Sopimuksen 3 artiklan (Yleiset määritelmät) 1 kappaleen h kohta korvataan seuraavalla kohdalla:

"h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

- 1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

- 2) Sveitsissä liittovaltion valtiovarainministeriön päällikköä tai hänen valtuuttamaansa edustajaa.”

III ARTIKLA

1. Olemassa oleva 7 artiklan (Liiketulo) 7 kappale numeroidaan uudelleen 8 kappaleeksi.

2. Seuraava uusi 7 kappale lisätään sopimuksen 7 artiklaan (Liiketulo):

”7. Sopimusvaltio ei saa oikaista jommassakummassa sopimusvaltiossa olevan yrityksen kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavaa tuloa sen jälkeen, kun on kulunut kuusi vuotta sen verovuoden päättymisestä, jona tulo olisi ollut luettavissa kiinteälle toimipaikalle kuuluvaksi. Tätä kappaletta ei sovelleta petokseen tai tahalliseen laiminlyöntiin.”

IV ARTIKLA

Sopimuksen 9 artiklan (Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset) 2 kappale korvataan seuraavalla kappaleella:

”2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.”

V ARTIKLA

1. Sopimuksen 18 artiklan (Eläke) 2 kappale korvataan seuraavalla kappaleella:

”2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, Suomen sosiaalivakuutuslainsäädännön tai Suomen järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan maksettavaa eläkettä ja muuta etuutta, tai Suomesta kertyvää elinkorkoa, voidaan verottaa Suomessa.”

2. Seuraava uusi 3 kappale lisätään sopimuksen 18 artiklaan (Eläke):

”3. Sanonnalla ”elinkorko” tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.”

VI ARTIKLA

1. Sopimuksen 23 artiklan (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen) 2 kappaleen b kohta korvataan seuraavalla kohdalla:

”b) Milloin Sveitsissä asuva henkilö saa osinkoa, josta 10 artiklan määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa (paitsi siltä osin kuin nämä määräykset sallivat Suomen verottaa yksinomaan sen vuoksi, että tulo on myös tuloa, jonka siellä asuva henkilö saa), Sveitsin on ulkomaisen veron hyvittämistä koskevan lainsäädäntönsä nojalla (ja vaikuttamatta tämän määräyksen yleisiin periaatteisiin) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Suomessa tulosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Sveitsin veron osa, joka jakautuu tälle Suomesta saadulle tulolle.”

2. Seuraava uusi e kohta lisätään sopimuksen 23 artiklan (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen) 2 kappaleeseen:

”e) Kohdan a määräyksiä ei sovelleta Sveitsissä asuvan henkilön tuloon tai varallisuuteen, mikäli Suomi tämän sopimuksen määräyksiä soveltaen vapauttaa tämän tulon tai varallisuuden verosta tai soveltaa tähän tuloon 10 artiklan 2 kappaleen määräyksiä.”

VII ARTIKLA

1. Sopimuksen 25 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) 1 kappaleen ensimmäinen virke korvataan kokonaisuudessaan seuraavalla virkkeellä:

”Jos henkilö katsoo jommankumman tai kummankin sopimusvaltion toimenpiteiden johtavan tai tulevan johtamaan hänen osalta verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi, näiden sopimusvaltioiden sisäisen lainsäädännön mukaisista oikeussuojakeinoista riippumatta, saattaa asiansa kumman tahansa sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.”

2. Seuraavat uudet 5–25 kappaleet lisätään sopimuksen 25 artiklaan (Keskinäinen sopimusmenettely):

”5. Jos:

- a) 1 kappaleen mukaisesti, henkilö on saattanut asiansa sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi sillä perusteella, että jommankumman tai kummankin sopimusvaltion toimenpiteet ovat johtaneet tämän henkilön osalta verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen; ja
- b) toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty sopimaan tämän asian ratkaisemisesta 2 kappaleen nojalla sellaisen kolmen vuoden ajanjakson aikana, joka alkaa tapauksen mukaan 12 tai 13 kappaleessa tarkoitettuna alkamispäivänä (”välimiesmenettelyn alkamispäivä”) (paitsi jos sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ennen tämän ajanjakson päättymistä sopineet eri ajanjaksosta tämän asian osalta ja ilmoittaneet siitä asian käsiteltäväksi saattaneelle henkilölle),

asiasta syntyneet ratkaisemattomat kysymykset on, jos henkilö sitä kirjallisesti pyytää, jätettävä välimiesmenettelyyn tässä artiklassa kuvatulla tavalla, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 14 kappaleen määräysten nojalla sopimien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

6. Jos toimivaltainen viranomainen on keskeyttänyt 5 kappaleessa tarkoitetun keskinäisen sopimusmenettelyn sillä perusteella, että asia on yhden tai useamman saman kysymyksen osalta vireillä tuomioistuimessa tai hallinnollisessa muutoksenhakuelimessä, 5 kappaleen b kohdassa määrätty ajanjakso lakkaa kulumasta siihen asti, kun tuomioistuin tai hallinnollinen muutoksenhakuelin on antanut lopullisen päätöksen tai asian käsittely on keskeytetty tai vedetty pois. Lisäksi, jos se henkilö, joka on saattanut asian käsiteltäväksi, ja toimivaltainen viranomainen ovat sopineet keskinäisen sopimusmenettelyn keskeyttämisestä, 5 kappaleen b kohdassa määrätty ajanjakso lakkaa kulumasta siihen asti, kun keskeytys on lopetettu.

7. Jos molemmat toimivaltaiset viranomaiset ovat yhtä mieltä siitä, että henkilö, jota asia välittömästi koskee, ei ole ajoissa antanut jommankumman toimivaltaisen viranomaisen pyytämiä olennaisia lisätietoja 5 kappaleen b kohdassa määrätyn ajanjakson alkamisen jälkeen, 5 kappaleen b kohdassa määrättyä ajanjaksoa pidennetään yhtä pitkällä ajanjaksolla kuin se ajanjakso, joka alkaa päivänä, jona tietoja pyydettiin, ja loppuu päivänä, jona ne annettiin.

8.

- a) Välimiesmenettelyyn jätetyistä kysymyksistä annettava välimiesmenettelyratkaisu toteutetaan 5 kappaleessa tarkoitettua asiaa koskevalla keskinäisellä sopimuksella. Välimiesmenettelyratkaisu on lopullinen.

b) Välimiesmenettelyratkaisu sitoo molempia sopimusvaltioita, paitsi seuraavissa tapauksissa:

- 1) jos henkilö, jota asia välittömästi koskee, ei hyväksy keskinäistä sopimusta välimiesmenettelyratkaisun täytäntöönpanosta. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset eivät voi enää jatkaa asian käsittelyä. Henkilön, jota asia välittömästi koskee, katsotaan jättäneen hyväksymättä asiassa annetun välimiesmenettelyratkaisun toteuttamista koskevan keskinäisen sopimuksen, jos henkilö, jota asia välittömästi koskee, ei 60 päivän kuluessa sen päivän jälkeen, jona ilmoitus keskinäisestä sopimuksesta on lähetetty henkilölle, vedä kaikkia välimiesmenettelyratkaisun toteuttamista koskevassa keskinäisessä sopimuksessa ratkaistuja kysymyksiä pois tuomioistuimen tai hallinnollisen muutoksenhakuelimen käsittelystä tai muuten lopeta vireillä olevaa näitä kysymyksiä koskevaa oikeudenkäyntiä tai hallinnollista menettelyä tämän keskinäisen sopimuksen mukaisella tavalla.
- 2) jos jonkin sopimusvaltion tuomioistuinten lopullisessa päätöksessä katsotaan, että välimiesmenettelyratkaisu on pätemätön. Tässä tapauksessa katsotaan, ettei 5 kappaleen mukaista välimiesmenettelypyyntöä ole tehty eikä välimiesmenettelyä ole suoritettu (paitsi 16, 17 ja 22 kappaleita sovellettaessa). Tässä tapauksessa voidaan tehdä uusi välimiesmenettelypyyntö, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset ovat yhtä mieltä siitä, että tällaista uutta pyyntöä ei tule sallia.
- 3) jos henkilö, jota asia välittömästi koskee, jatkaa tuomioistuimessa tai hallinnollisessa muutoksenhakuelimessä oikeudenkäyntiä tai hallinnollista menettelyä kysymyksistä, jotka ratkaistiin keskinäisessä sopimuksessa välimiesmenettelyratkaisun toteuttamisesta.

9. Sen toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastaanottanut 1 kappaleen mukaisen alkuperäisen keskinäistä sopimusmenettelyä koskevan pyynnön, on kahden kalenterikuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta:

- a) lähetettävä asian käsiteltäväksi saattaneelle henkilölle ilmoitus siitä, että se on vastaanottanut pyynnön; ja
- b) lähetettävä ilmoitus tästä pyynnöstä ja pyynnön jäljennös toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Kolmen kalenterikuukauden kuluessa sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut keskinäistä sopimusmenettelyä koskevan pyynnön (tai sen jäljennöksen toisen sopimusvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta), se joko:

- a) ilmoittaa asian käsiteltäväksi saattaneelle henkilölle ja toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, että se on vastaanottanut tiedot, jotka tarvitaan asian sisällön käsittelyä varten; tai
- b) pyytää tältä henkilöltä lisätietoja tätä varten.

11. Jos toinen tai molemmat toimivaltaisista viranomaisista ovat pyytäneet 10 kappaleen b kohdan mukaisesti henkilöltä, joka on saattanut asian käsiteltäväksi, lisätietoja, jotka tarvitaan asian sisällön arviointia varten, lisätietoja pyytäneen toimivaltaisen viranomaisen on kolmen kalenterikuukauden kuluessa lisätietojen vastaanottamisesta tältä henkilöltä ilmoitettava tälle henkilölle ja toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle joko:

- a) että se on vastaanottanut pyydyt tiedot; tai
- b) että jotkin pyydyistä tiedoista vielä puuttuvat.

12. Jos kumpikaan toimivaltainen viranomainen ei ole pyytänyt lisätietoja 10 kappaleen b kohdan mukaisesti, 5 kappaleessa tarkoitettu alkamispäivä on päivä, joka on kolme kalenterikuukautta sen jälkeen, kun toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu 9 kappaleen b kohdan mukaisesti.

13. Jos lisätietoja on pyydetty 10 kappaleen b kohdan mukaisesti, 5 kappaleessa tarkoitettu alkamispäivä on aikaisempi seuraavista:

- a) viimeisin päivä, jona lisätietoja pyytäneet toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet asian käsiteltäväksi saattaneelle henkilölle ja toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle 11 kappaleen a kohdan mukaisesti; ja
- b) päivä, joka on kolme kalenterikuukautta sen jälkeen, kun molemmat toimivaltaiset viranomaiset ovat vastaanottaneet kaikki tiedot, jotka jompikumpi toimivaltainen viranomainen on pyytänyt asiaa käsiteltäväksi saattaneelta henkilöltä.

Jos kuitenkin jompikumpi tai kumpikin toimivaltaisista viranomaisista lähettää 11 kappaleen b kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, tällaista ilmoitusta on käsiteltävä 10 kappaleen b kohdan mukaisena lisätietopyyntönä.

14. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on keskinäisellä sopimuksella 3 kappaleen mukaisesti sovittava 5–25 kappaleiden määräysten soveltamistavasta, mukaan lukien ne vähimmäistiedot, jotka ovat tarpeen jokaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle asian sisällön harkintaa varten. Tällainen sopimus on tehtävä ennen päivää, jona asian ratkaisemattomat kysymykset voidaan ensi kerran jättää välimiesmenettelyyn, ja sitä voidaan muuttaa aika ajoin sen jälkeen.

15. Paitsi siltä osin kuin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset keskenään sopivat eri säännöistä, välimiespaneelin jäsenten nimeämisestä koskevat seuraavat säännöt:

- a) Välimiespaneelin on koostuttava kolmesta jäsenestä (luonnollisesta henkilöstä), joilla on asiantuntemusta ja kokemusta kansainvälisissä veroasioissa.
- b) Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on nimettävä yksi paneelin jäsen 90 päivän kuluessa 5 kappaleen mukaisen välimiesmenettelypyynnön esittämisestä. Kahden näin nimetyn paneelin jäsenen on 30 päivän kuluessa jälkimmäisestä nimeämisestä nimettävä kolmas jäsen, joka toimii välimiespaneelin puheenjohtajana. Puheenjohtaja ei saa olla kummankaan sopimusvaltion kansalainen eikä asua kummassakaan niistä.
- c) Kunkin välimiespaneeliin nimetyn jäsenen on oltava puolueeton ja riippumaton sopimusvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista, verohallinnoista ja finanssiministeriöistä sekä kaikista henkilöistä, joita asia välittömästi koskee (samoin kuin heidän neuvonantajistaan) nimeämisen hyväksymisen ajankohtana, säilytettävä puolueettomuutensa ja riippumattomuutensa koko menettelyn ajan ja vältettävä kohtuullisen ajanjakson ajan sen jälkeen kaikkea sellaista menettelyä, joka voi vahingoittaa vaikutelmaa välimiesten puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta menettelyn osalta.

16. Ainoastaan sovellettaessa niitä tämän artiklan ja 26 artiklan määräyksiä ja sopimusvaltioiden sisäistä lainsäädäntöä, jotka liittyvät tiedonvaihtoon, salassapitoon ja hallinnolliseen apuun, välimiespaneelin jäsenten ja jäsenkohtaisen enintään kolmihenkinen henkilökunnan (ja tulevien välimiesten, vain siltä osin kuin on tarpeen todentaa heidän kykynsä täyttää välimiehiä koskevat vaatimukset) katsotaan olevan henkilöitä tai viranomaisia, joille tietoja voidaan ilmaista. Välimiespaneelin tai tulevien välimiesten saamia tietoja ja toimivaltaisten viranomaisten välimiespaneelilta saamia tietoja pidetään tietoina, jotka vaihdetaan 26 artiklan mukaisesti.

17. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että välimiespaneelin jäsenet ja heidän henkilökuntansa suostuvat kirjallisesti ennen välimiesmenettelyssä toimimistaan käsittelemään välimiesmenettelyyn liittyviä tietoja niiden salassapito- ja vaitiolovelvoitteiden mukaisesti, jotka kuvataan 26 artiklan 2 kappaleessa, sekä sopimusvaltioiden sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

18. Sovellettaessa tätä artiklaa asiaa koskeva keskinäinen sopimusmenettely samoin kuin välimiesmenettely lopetetaan, jos milloin tahansa välimiesmenettelypyynnön esittämisen jälkeen ja ennen kuin välimiespaneeli on antanut päätöksensä sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille:

- a) sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset pääsevät keskinäiseen sopimukseen asian ratkaisemisesta; tai
- b) asian käsiteltäväksi saattanut henkilö peruuttaa välimiesmenettelyä tai keskinäistä sopimusmenettelyä koskevan pyyntönsä.

19. Tämän artiklan mukaiseen välimiesmenettelyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä, paitsi siltä osin kuin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset keskenään sopivat eri säännöistä:

- a) Sen jälkeen, kun asia on jätetty välimiesmenettelyyn, kunkin sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava välimiespaneelille sopimuksella asetettuun päivään mennessä ratkaisuehdotus, jossa käsitellään kaikkia asian ratkaisemattomia kysymyksiä (ottaen huomioon kaikki sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä aikaisemmin siinä asiassa tehdyt sopimukset). Ratkaisuehdotus on rajattava täsmällisten rahamäärien (esimerkiksi tulojen tai kulujen) esittämiseen, tai jos siitä on erityisesti määrätty, tämän Sopimuksen nojalla määrätyn veron maksimiverokantaan, asian jokaisen oikaisu- tai vastaavan kysymyksen osalta. Jos sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen tämän sopimuksen määräyksen soveltamisedellytyksiä koskevasta kysymyksestä (jäljempänä ”kynnyskysymys”), kuten luonnollisen henkilön asuinpaikasta tai siitä, onko olemassa kiinteä toimipaikka, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vaihtoehtoisia ratkaisuehdotuksia kysymyksiin, joista päättäminen riippuu näiden kynnyskysymysten ratkaisemisesta.
- b) Kunkin sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen voi myös antaa ratkaisuehdotusta tukevia kannanottoja välimiespaneelin harkittavaksi. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen, joka antaa ratkaisuehdotuksen tai ratkaisuehdotusta tukevan kannanoton, on annettava siitä jäljennös toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle siihen päivään mennessä, jona ratkaisuehdotus ja ratkaisuehdotusta tukeva kannanotto on ollut määrä antaa. Kukin toimivaltainen viranomainen voi myös sopimuksella määrättyyn päivään mennessä antaa välimiespaneelille vastineen toisen toimivaltaisen viranomaisen antamaan ratkaisuehdotukseen ja ratkaisuehdotusta tukevaan kannanottoon. Jäljennös vastineesta on annettava toiselle toimivaltaiselle viranomaiselle siihen päivään mennessä, jona vastine on ollut määrä antaa.
- c) Välimiespaneeli valitsee päätökseen yhden toimivaltaisten viranomaisten asiaa varten jättämistä ratkaisuehdotuksista jokaisen kysymyksen ja kynnyskysymysten osalta, eikä se sisällytä päätökseen perustelua tai muuta selitystä. Välimiesmenettelyratkaisu hyväksytään paneelin jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Välimiespaneeli antaa päätöksensä kirjallisena tiedoksi sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Välimiesmenettelyratkaisulla ei ole ennakkotapausarvoa.

20. Ennen välimiesmenettelyn aloittamista sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että kaikki asian käsiteltäväksi saattaneet henkilöt ja heidän neuvonantajansa hyväksyvät kirjallisesti sen, että ne eivät ilmaise muulle henkilölle välimiesmenettelyn kuluessa jommaltakummalta toimivaltaiselta viranomaiselta tai välimiespaneelilta saamiaan tietoja. Keskinäinen sopimusmenettely samoin kuin asian välimiesmenettely lopetetaan, jos asian käsiteltäväksi saattanut henkilö tai joku tämän henkilön neuvonantajista olennaisesti rikkoo tätä vaitiolosopimusta milloin tahansa välimiesmenettelypyynnön tekemisen jälkeen ja ennen kuin välimiespaneeli on antanut päätöksensä tiedoksi sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

21. Välimiesmenettelyratkaisu ei, 8 kappaleen estämättä, sido sopimusvaltioita, eikä sitä toteuteta, jos sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat kaikkia ratkaisemattomia kysymyksiä koskevasta erilaisesta ratkaisusta kolmen kalenterikuukauden kuluessa sen jälkeen, kun välimiesmenettelyratkaisu on annettu niille tiedoksi.

22. Tämän artiklan mukaisessa välimiesmenettelyssä sopimusvaltiot vastaavat välimiespaneelin jäsenten maksuista ja kuluista samoin kuin sopimusvaltioille välimiesmenettelytoimien yhteydessä kertyneistä kustannuksista tavalla, josta sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on sovittava keskinäisellä sopimuksella. Jos tällaista sopimusta ei ole, jokainen sopimusvaltio vastaa omista ja nimeämänsä paneelin jäsenen kuluista. Sopimusvaltiot vastaavat yhtäläisin osuuksin välimiespaneelin puheenjohtajan kustannuksista ja muista kuluista, jotka liittyvät välimiesmenettelyn hoitamiseen.

23. Keskinäisestä sopimusmenettelystä syntyvää ratkaisematonta kysymystä, joka muuten kuuluu tässä artiklassa määrätyn välimiesmenettelyn alaan, ei saa jättää välimiesmenettelyyn, jos kysymys kuuluu sellaisen asian alaan, jonka osalta on aikaisemmin asetettu välimiespaneeli tai vastaava elin sellaisen kahden- tai monenvälisen sopimuksen mukaisesti, jolla määrätään keskinäisen sopimusmenettelyn asiasta syntyvien ratkaisemattomien kysymysten pakollisesta sitovasta välimiesmenettelystä.

24. Mikään tässä artiklassa ei vaikuta sellaisten laajempien velvoitteiden täyttämiseen, jotka koskevat keskinäisen sopimusmenettelyn yhteydessä syntyvien ratkaisemattomien kysymysten välimiesmenettelyä ja jotka johtuvat muista sopimuksista, joiden osapuolia sopimusvaltiot ovat tai tulevat olemaan.

25. Tämän artiklan kappaleiden 5-24 määräyksiä ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

- a) asiat, joihin sisältyy veron välttämisen vastaisten kotimaisten sääntöjen soveltamista kummassa tahansa sopimusvaltiossa.
- b) asiat, joihin sisältyy menettely, jonka osalta tuomioistuin on todennut verovelvollisen tai verovelvollisen puolesta toimivan henkilön syylliseksi veropetokseen tai muuhun verorikokseen kummassa tahansa sopimusvaltiossa.
- c) tuloja koskevat asiat, jos kaksinkertaista verotusta ei ole. Kaksinkertainen verotus tarkoittaa sitä, että molemmat sopimusvaltiot ovat määränneet saman veronalaisen tulon osalta veroja, jotka aiheuttavat joko lisää veromaksua, lisää verovelvollisuutta tai peruuntumista taikka alentumista tappioissa, joita voitaisiin käyttää verotettavan tulon kuittaukseen.”

VIII ARTIKLA

Seuraava uusi 27A artikla (Oikeus etuuksiin) lisätään sopimukseen:

”27A artikla
Oikeus etuuksiin

Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä tähän sopimukseen perustuvaa etuutta ei pidä tulon eikä varallisuuden osalta myöntää, jos on kohtuullista päätellä, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiasiat ja olosuhteet, että tämän etuuden hankkiminen oli yksi sellaisen järjestelyn tai transaktion pääasiallisista tarkoituksista, joka välittömästi tai välillisesti johti tähän etuuteen, paitsi jos osoitetaan, että tämän etuuden myöntäminen näissä olosuhteissa olisi tämän sopimuksen asiaa koskevien määräysten tavoitteen ja tarkoituksen mukaista.”

IX ARTIKLA

1. Sopimuksen pöytäkirjan olemassa oleva 4 kappale numeroidaan uudelleen 5 kappaleeksi.

2. Seuraava uusi 4 kappale lisätään sopimuksen pöytäkirjaan:

”4. Koskien 25 artiklan 25 kappaletta

- a) Kohtaa a sovellettaessa kotimaiset veron välttämisen vastaiset säännökset ovat Suomen osalta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 27–30 §:t, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 6 a §:n 9 momentti ja 52 h § sekä ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annettu laki (1217/1994). Mukaan luettaisiin myös näiden säännösten myöhemmät muutokset sekä näitä säännöksiä korvaamaan tarkoitettut uudet säännökset. Suomen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa Sveitsin

toimivaltaiselle viranomaiselle säännösten myöhemmistä muutoksista ja korvaavista säännöksistä.

- b) Kohtaa b sovellettaessa kotimaiset säännökset ovat Suomen osalta rikoslain (39/1889) 29 luvun 1–4 §:t. Mukaan luettaisiin myös näiden säännösten myöhemmät muutokset sekä näitä säännöksiä korvaamaan tarkoitetut uudet säännökset. Suomen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa Sveitsin toimivaltaiselle viranomaiselle säännösten myöhemmistä muutoksista ja korvaavista säännöksistä.”

X ARTIKLA

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen diplomaattista tietä, että tämän pöytäkirjan voimaantulolle asetetut perustuslailliset vaatimukset on täytetty.

2. Pöytäkirja tulee voimaan kolmekymmentä päivää 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista myöhemmän päivämäärän jälkeen ja sen määräyksiä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa:

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan pöytäkirjan voimaantuloavuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden verojen osalta, veroihin, jotka määrätään pöytäkirjan voimaantuloavuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. VII artiklan 2 kappaleen määräyksiä, jotka koskevat sopimuksen 25 artiklan 5–25 kappaleita sovelletaan vain sellaisiin asioihin, joissa on kyse lähteellä pidettävistä veroista tai verokausista, joiden osalta tämä pöytäkirja on voimassa tämän artiklan 2 kappaleen mukaisesti.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty ___ __ 20__ kahtena suomen-, saksan- ja englanninkielisenä kappaleena. Tulkintaerimielisyyden esiintyessä englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

Sveitsin liittoneuvoston puolesta